

**Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

Komisja Spraw Gospodarczych, Finansowych i Handlowych

28 września 2009 r.

WERSJA TYMCZASOWA

PROJEKT REZOLUCJI

Reforma Światowej Organizacji Handlu

Współsprawozdawca PE: Bernadette Vergnaud (S&D)

Współsprawozdawca AŁ: Fausto Lupera (Parlandino)

Reforma Światowej Organizacji Handlu

Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,

- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 9 listopada 2006 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z globalizacji dla stosunków gospodarczych i handlowych między państwami UE i Ameryki Łacińskiej, z dnia 1 maja 2008 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z dahuńskiej rundy negocjacyjnej oraz z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie handlu i zmian klimatu,
- uwzględniając oświadczenia przyjęte podczas czterech szczytów szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się dotąd w Rio de Janeiro (28–29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17–18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28–29 maja 2004 r.), Wiedniu (11–13 maja 2006 r.) i Limie (16–17 maja 2008 r.),
- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu,
- uwzględniając deklaracje konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO), przyjęte w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze oraz w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,
- uwzględniając przedstawione w styczniu 2005 r. sprawozdanie rady doradczej pod przewodnictwem Petera Sutherlanda w sprawie przeszłości WTO,
- uwzględniając art. 56 deklaracji z Hongkongu w sprawie kroków, które należy podjąć w celu zapewnienia pełnego zaangażowania oraz wsparcia ze strony kluczowych agencji ONZ, w tym Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), w procesie WTO oraz w obecnie trwających negocjacjach,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Gospodarczych, Finansowych i Handlowych,
- A. mając na uwadze, że WTO odgrywa zasadniczą rolę wśród wielostronnych organizacji, które wnoszą swój wkład w międzynarodowe zarządzanie gospodarcze,
- B. mając na uwadze, że w przypadku załamania się rundy z Ad-Dauhy najbardziej ucierpią kraje słabiej rozwinięte gospodarczo,
- C. mając na uwadze, że pomijając aktualne obawy dotyczące zakończenia rundy z Ad-Dauhy już w chwili obecnej należy przygotować okres po Ad-Dausze,
- D. mając na uwadze, że już w roku 2004 rada doradcza pod przewodnictwem Petera Sutherlanda przeprowadziła znaczącą analizę przyszłości WTO i wyzwań instytucjonalnych, jakim musi ona sprostać, ale za zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu przedstawionym przez wspomnianą radę dyrektorowi generalnemu WTO w styczniu 2005 r. nie poszły żadne konkretne działania,
- E. mając na uwadze, że sprawą pilną jest obecnie ponowne otwarcie tej debaty oraz dogłębne przeanalizowanie wielu aspektów związanych z funkcjonowaniem WTO w celu zwiększenia zarówno skuteczności, jak i zasadności tej organizacji,
- F. mając na uwadze, że niektóre kraje rozwijające się nie mają nawet swojego przedstawicielstwa w Genewie, a w przedstawicielstwach innych państw brakuje personelu i nie zawsze są one w stanie być na bieżąco, jeśli chodzi o dyskusje i negocjacje,

i w związku z tym nie mogą wpływać na podejmowane działania,

- G. mając na uwadze, że debata instytucjonalna w WTO w sprawie reformy tej organizacji w żaden sposób nie jest sprzeczna z kontynuowaniem i ewentualnym zakończeniem rundy z Ad-Dauhy,
1. przypisuje duże znaczenie utrzymaniu dotychczasowych osiągnięć wielostronnego systemu handlu;
 2. uważa, że WTO jest właściwym organem do propagowania bezpieczeństwa, przejrzystości i stabilności w handlu międzynarodowym i że może być zarówno czynnikiem stabilizacji gospodarczej w trudnych czasach, jak i czynnikiem sprzyjającym wzrostowi gospodarczemu;
 3. wzywa społeczność międzynarodową do kontynuowania wysiłków podjętych podczas rundy z Ad-Dauhy w 2001 r. i podkreśla swoje zdecydowane zaangażowanie w prace na rzecz pomyślnego zakończenia rundy;
 4. uważa, że silna WTO, wyposażona w oparty na zasadach system handlu międzynarodowego, oferuje krajom rozwijającym się możliwości likwidacji ubóstwa; ubolewa, że ograniczone zasoby stawiają kraje rozwijające się w niekorzystnej pozycji negocjacyjnej;
 5. uważa, że teraz bardziej niż kiedykolwiek należy podjąć refleksję na temat procesu podejmowania decyzji, mandatu, funkcjonowania i przyszłości WTO w celu dokonania ewentualnej reformy tej organizacji;
 6. zwraca się do Komisji i do wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów o jak najszybsze przedstawienie w Genewie stanowczej inicjatywy służącej ponownemu podjęciu tej debaty;
 7. uważa, że struktura instytucjonalna WTO mogłaby być usprawniona, jeżeli istniałoby wyraźniejsze rozróżnienie pomiędzy działaniami związanymi z negocjowaniem nowych zasad i nowych zobowiązań a tymi, które są związane z realizacją istniejących umów;
 8. nie uważa ani za realne, ani nawet za pożądane kwestionowania zasady konsensu w procesie podejmowania decyzji w WTO, który gwarantuje równość wszystkich członków; uważa jednak, że można by rozważyć liczne możliwości mające na celu ułatwienie osiągnięcia konstruktywnych rozwiązań w kluczowych momentach;
 9. przypomina, że równe i skuteczne uczestnictwo wszystkich członków, łącznie z krajami najslabiej rozwiniętymi (LDC), musi zostać właściwie rozważone we wszelkich reformach systemu handlu wielostronnego;
 10. uważa za podstawowe umocnienie aktywnego uczestnictwa krajów rozwijających się oraz zapewnienie pomocy technicznej, tak aby czuły się one w pełni reprezentowane w procesie negocjacji i były w stanie określać i wyrażać swoje interesy handlowe oraz bronić ich, np. wprowadzając system reprezentowania koalicji;
 11. zachęca uczestników debaty do zastanowienia się nad problemami związanymi z systemem długotrwałych „rund”, angażujących wszystkie 153 kraje członkowskie WTO w dyskusję nad wieloma kwestiami w oparciu o „jednolite zobowiązanie”; uznaje historyczne zasługi tej metody dla ustanowienia i rozwoju wielostronnego systemu handlu oraz umożliwienia stopniowej liberalizacji, a także wzajemnych i wielostronnie korzystnych zobowiązań, jest jednak zdania, że w przyszłości można by wykorzystać inne formy, bardziej elastyczne

i skuteczniejsze;

12. wzywa do ponownego określenia roli i rozmiaru konferencji ministerialnej;
13. sugeruje, że sekretariatowi WTO można by zostawić pewną swobodę w zakresie podejmowania inicjatyw w interesie instytucji, proponowania kompromisowych rozwiązań w przypadku blokady czy nawet przewodniczenia pracom niektórych organów w trosce o kontynuację i bezstronność;
14. uważa za konieczne zwiększenie środków i zasobów finansowych i ludzkich sekretariatu WTO i uważa, że ważne jest, aby w skład sekretariatu wchodziła proporcjonalna reprezentacja urzędników z państw rozwiniętych i rozwijających się;
15. uważa, że przejrzystość przy opracowywaniu i prowadzeniu polityki handlowej jest uzasadnioną potrzebą społeczeństwa, obywateli i parlamentarzystów; wyraża uznanie dla postępów osiągniętych przez WTO – od chwili jej utworzenia w roku 1995 – w dziedzinie przejrzystości zewnętrznej, a także dla skuteczności jej polityki komunikacyjnej;
16. przypomina, że parlamentarzyści, jako wybrani przedstawiciele obywateli, mają do odegrania ważną rolę w negocjacjach handlowych, w szczególności w negocjacjach prowadzonych w obrębie WTO; podkreśla potrzebę utworzenia zgromadzenia parlamentarnego WTO, wyposażonego w uprawnienia konsultacyjne;
17. podkreśla znaczenie pracy konferencji parlamentarnej na temat WTO, organizowanej wspólnie przez Parlament Europejski i Unię Międzyparlamentarną, w postaci 1) nadzoru nad działaniami WTO i udziału w promowaniu celów zmierzających do zapewnienia większej efektywności i równości, 2) propagowania przejrzystości procedur WTO oraz skuteczniejszego dialogu między rządami, parlamentami i społeczeństwem obywatelskim, 3) promowania w parlamentach zdobywania fachowej wiedzy na temat handlu międzynarodowego oraz wywierania wpływu na kierunek dyskusji na forum WTO; wzywa członków WTO do udzielenia wystarczającego wsparcia swoim parlamentarzystom, aby uczestniczyli w rozwijaniu parlamentarnego wymiaru WTO;
18. uważa, że należy wzmocnić spójność inicjatyw i decyzji podejmowanych przez WTO oraz propagowanych przez inne organizacje międzynarodowe, takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy, Międzynarodowa Organizacja Pracy oraz agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych;
19. jest zdania, że mechanizm rozwiązywania sporów WTO ogólnie dobrze spełniał dotychczas swoje zadanie, ale że niezbędne są pewne dostosowania, zwłaszcza jeśli chodzi o czas trwania procedur i rzeczywiste wykonywanie decyzji;
20. przychylnie odnosi się do tego, by w ramach procedury rozwiązywania sporów „istotne posiedzenia stron” (substantive meetings with the parties) grup specjalnych i organu odwoławczego odbywały się odtąd publicznie, tak jak jest przyjęte dla posiedzeń sądu, i by dokumenty były udostępniane publicznie, z wyjątkiem rzadkich i należycie uzasadnionych przypadków;

*

* *

21. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji prezydium VI szczytu UE-AŁK, Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, jak również parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz wszystkich państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Parlamentowi Latinoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Andyjskiemu i Parlamentowi Mercosur.